

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9051 af 18/01/2022 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2021-80-0708

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2021-80-0708

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2021-80-0708

TV 2 får ikke kritik for udsendelse om psykisk vold

TV 2 bragte i juni 2021 en udsendelse om tre kvinders individuelle oplevelser af at have levet i et psykisk voldeligt parforhold med en mand. Den omtalte mand klagede til Pressenævnet blandt andet over, at TV 2 havde krænket hans ret til privatlivets fred, idet han ikke var tilstrækkeligt anonymiseret i udsendelsen. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet fandt, at omtale af psykisk vold i nære relationer har klar almen interesse og lagde blandt andet vægt på, at TV 2 havde sløret mandens ansigt og navn, så han ikke fremstod identificerbar for en bredere kreds, medmindre man på forhånd havde kendskab til ham.

[Klager] ved advokat Søren Vestergaard Hansen har klaget til Pressenævnet over udsendelsen *"Fanget i et farligt forhold – del 2: Den usynlige vold"*, som blev bragt af TV 2 henholdsvis den 3. juni 2021 og den 10. juni 2021 på TV 2 PLAY og TV 2s hovedkanal, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har navnlig klaget over, at udsendelsen indeholder ukorrekte oplysninger, som ikke er efterprøvet tilstrækkeligt inden offentliggørelsen, samt at udsendelsen udgør en krænkelse af hans privatliv.

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

[Klager] ved advokat Søren Vestergaard Hansen var forud for offentliggørelsen af den påklagede udsendelse i korrespondance med TV 2 via mail.

Den påklagede udsendelse

TV 2 bragte den 3. juni 2021 udsendelsen *"Fanget i et farligt forhold – del 2: Den usynlige vold"* på TV 2 PLAY. Udsendelsen blev den 10. juni 2021 bragt på TV 2s hovedkanal.

Udsendelsen, som varer ca. 40 minutter, er fortsat tilgængelig på platformen play.tv2.dk med følgende omtale:

"[Kvinde A] og to andre kvinder fortæller, de har været udsat for psykisk vold. Psykisk vold er strafbart, men få bliver dømt, for hvordan beviser man ord, der slår? "

Udsendelsen indledes med optagelser af [Kvinde B], som var i et forhold med [Klager] fra 2008 til 2016. Der klippes mellem slørede billeder af [Klager] og familie billeder:

"[Kvinde B]: Jeg skulle gøre, som han sagde. Hvis jeg afveg fra det bare en lille smule, så kom konsekvensen eller en straf. Der var mange aftaler, så de var svære at huske. Den her skulle hjælpe mig. [[Kvinde B] sidder med en lille notebog]. Der står her på første side. Der har jeg lavet en aftale med ham om, at jeg holder mig væk fra ham, indtil han kan holde ud at være sammen med mig igen. Jeg

kan ikke forstå, at man ikke kan straffes for at behandle mennesker på den måde, som han har behandlet mig. Hvis jeg kunne gå tilbage og snakke med den [Kvinde B], der har skrevet det her, så ville jeg sige til hende: ”Løb. Løb væk. Kom væk fra det her.”

Der klippes til udsendelsens intro. I introen vises en animationsvideo samt følgende tekst, hvor sætningerne én for én vises med hvid skrift:

”Det farligste sted for en kvinde er hendes eget hjem. Næsten 300.000 danske kvinder haft en fysisk/psykisk voldelig kæreste. Fanget i et farligt forhold”

[Tidskode 01:42-05:41]

”[Kvinde B], *speaking voiceover*: Jeg har levet med psykisk vold tæt inde på livet i flere år. Hele tiden fik jeg at vide, hvor dum og uduelig jeg var. Og jeg fandt mig i, at et andet menneske straffede mig. [Der klippes til et billede af [Kvinde B], [Klager] og deres fælles datter. [Klager]s og datterens ansigter er slørede]. Altså jeg som voksen kvinde blev straffet, fordi jeg ikke opførte mig ordentligt.”

Der klippes til optagelser af [Kvinde A], som var kæreste med [Klager] i 2018 og 2019. I udsendelsen omtales [Klager] som ”Jesper”. [Kvinde A] og [Kvinde B] mødes hjemme hos [Kvinde A]:

”[Kvinde A]: Hej [Kvinde B]. Kom inden for.

[[Kvinde A] og [Kvinde B] sætter sig ved [Kvinde A]s spisebord]

[Kvinde B]: Åh ja. Jeg ved jo, at du også har været kæreste med [bip].

[Der klippes til et billede af [Klager] (sløret ansigt)]

[Kvinde A]: Vores forhold startede jo med den bekræftelse, jeg fik i starten, som egentlig hurtigt vendte over til, at jeg skulle tilfredsstille hans behov.

[Kvinde B]: Og det lyder så bekendt.

[Der klippes til et billede af [Klager] (sløret ansigt)]

[Der spilles klassisk musik i baggrunden]

[Kvinde B], *speaking voiceover*: Perioden starter godt. Han er meget på. Han skriver til mig og kontakter mig. Han har egentlig fortalt mig, at han elsker mig.

[Der vises et billede af fem børn, hvor fire af børnenes ansigter er slørede. Der vises følgende tekst på skærmen med hvid skrift: ”[Kvinde B] har tre børn fra et tidligere forhold.”]

[Kvinde B]: Mine drenge er glade for ham. Han er glad for dem. Det varmer mit hjerte. Altså lige tjeklisten. Katjing, han kan også med børn. Hvis det var rigtigt, alt det han sagde, så havde jeg jo virkelig skudt papegøjen. [Der klippes mellem forskellige billeder. [Klager] har sløret ansigt på dem alle]. Det går jo fra april til juni, hvor han er flyttet ind, har adresse og vi har fællesøkonomi. Alting. Og i december finder jeg ud af, at jeg er gravid med vores datter, så det går hurtigt.”

Der klippes til [Kvinde B]s og [Klager]s bryllupsbillede. På billedet er alle personers ansigter slørede med undtagelse af [Kvinde B], [Klager]s mor [Moren] og [Kvinde B]s søn [Barn A].

”[Kvinde B]: Det er bryllupsbilledet. [[Kvinde B] sidder i en lænestol med en bærbar computer. Hun gisner. Der zoomes ind på [Klager]s slørede ansigt på bryllupsbilledet]. Åh, jeg har helt kvalme. Selv om jeg tjente pengene, så styrede [bip] vores økonomi. Han ville ikke bruge penge på bryllup.

[Der vises en animationsvideo, der viser det forløb, som [Kvinde B] i det følgende beskriver]

[Kvinde B]: Til bryllupsmiddagen hentede vi en pizza. Jeg havde købt 100 fyrfadslys i en pose til 40 kr., som jeg havde sparet sammen til af ugebudgettet. Det var en billig, romantisk måde. Så havde jeg tændt alle de lys, så kommer han ind. Og så kom straffen. Så skælder han mig ud over, at jeg ikke har spurgt om lov til at købe de lys. Så giver han sig til at puste dem ud. Han straffer mig ved at blive tavs og ignorerer mig, og han vil ikke snakke med mig. Jeg kunne ikke overskue den tavshed på min bryllupsnat. Og alligevel håbede jeg, at det blev bedre næste dag. Det blev bare aldrig bedre næste dag, for næste dag var der en ny ting, jeg havde gjort forkert. [Der klippes til et billede af [Klager] (sløret ansigt)]. Han er farlig. Han ødelægger dig. Han nedbryder dig.

Journalisten: Det store spørgsmål, som alle sidder og tænker. Hvorfor gik du ikke fra ham? Hvorfor blev du og fandt dig i alt det her? [Der klippes til et billede af [Klager] (sløret ansigt)]

[Kvinde B]: Grunden til jeg ikke gik fra ham, det var, at jeg blev fuldstændig isoleret. Jeg var fuldstændig rundt på gulvet. Jeg havde slet ikke nogen tillid til mig selv, at jeg kunne noget. ”

[Tidskode 07:09-09:30]

Der vises optagelser af [Kvinde A]:

”[Kvinde A]: Jeg var sammen med min eks i 2018 og 2019. Jeg oplever ham som et menneske, der altid har brug for at få tilfredsstillet hans behov. Og jeg skal hele tiden prioritere ham. Jeg må ikke prioritere mig selv, og jeg må ikke prioritere mine børn. [Der klippes til billeder af en dobbeltseng]. Jeg skal simpelthen have fuldt fokus på ham og hans behov.

[Der vises en animationsvideo, der viser det forløb, som [Kvinde A] i det følgende beskriver]

[Kvinde A]: Om morgenen, når vi vågner, så siger jeg godmorgen, kysser ham, går ud og laver madpakker. Det kan starte, at jeg måske ikke har kysset ham længe nok. Så allerede der kan han komme ud i køkkenet og begynde at skælde mig ud. Når han bliver mørk i øjnene, og når han står foran en, så ved man bare godt, at nu sker der et eller andet. Og man kan bare kun sidde og tage imod, for du kan ikke gøre noget for at få ham til at stoppe igen. Han står og råber simpelthen ind i hovedet på en, at man er psykisk syg, at man fejler noget, at der er noget galt med en. Altså han kører simpelthen så forfærdeligt på ens selvværd. Det er så voldsomt for mig, så jeg faktisk lukker ned i min krop. Han vil have, at jeg skal svare ham, han bliver ved med at sige ”giv mig et svar”, og jeg kan ikke svare ham, for min krop er jo lukket ned i systemet. Og det gør, at han bliver mere voldsom. Man bliver lige så stille udslettet som menneske. Det er klart for mig, at jeg må anmelde min eks. Jeg tænker, at jeg har en god sag. ”

Der klippes til optagelser, hvor [Kvinde B] og [Kvinde A] sidder ved [Kvinde A]s spisebord:

”[Kvinde B]: Du har anmeldt ham.

[Kvinde A]: Ja.

[Kvinde B]: For psykisk vold.

[Kvinde A]: Ja.

[Kvinde B]: Det bliver spændende, hvad der kommer ud af det. Om der kommer noget.

[Kvinde A]: Ja.

[Der klippes til interview med [Kvinde B]]-[Kvinde B]: Det, jeg har mødt med lovgivningen. Jeg har ikke anmeldt ham. Det kunne man ikke, da jeg boede med ham, og så er der ikke tilbagevirkende kraft. Men dem, der melder nu. Altså det bliver påstand mod påstand. Hvorfor har du ikke sagt noget? Jamen det er jo fordi, at du bliver truet til at tie stille. ”

[Tidskode 10:05-10:20]

Der vises et billede af [Klager] (sløret ansigt), mens der spilles klassisk musik i baggrunden:

”[Kvinde A], *speaks voiceover*: Jeg mødte min eks, da han blev min socialrådgiver ved kommunen. Han skulle hjælpe mig og min datters far, da vi var gået fra hinanden. Han skulle hjælpe os i forhold til samværet med vores datter. ”

[Tidskode 10:35-11:19]

Der vises optagelser af [Kvinde A]:

”[Kvinde A]: Jeg finder en tryghed i hans stilling. [Der vises et billede af [Klager] (sløret ansigt)]. Altså det må jo være fantastisk at være sammen med en familierådgiver. Han må jo være et godt menneske.

[Kvinde B]: Jeg ved ikke, om han spotter, hvad der kan ramme mest. For mig var det tavsheden. Jeg hadede tavsheden.

[Kvinde A]: Jeg oplevede også tavsheden, altså hvis man ikke gjorde, som der blev sagt, så får man heller ikke svaret. ”Gør du ikke, som jeg siger”. Så får du ikke kærligheden i hvert fald.

[Kvinde B]: Nej, han trak sig. Og det var altid inde i soveværelset, at han trak sig. Og selv om han kun var i det ene rum, så hele huset det sitrede. Den her ubehagelige stemning, der var. Altså jeg synes, at det er helt vildt, at du kan sidde og fortælle, at han bare er fortsat. ”

[Tidskode 11:20-14:13]

Der vises en sort baggrund med følgende tekst i hvid skrift: ”På et tidspunkt sender ”Jesper” en række regler, som [Kvinde A] skal overholde, hvis de skal være sammen”:

”[Kvinde A], *speaks voiceover*: Jeg sidder her med en mail, hvor der står en slags regelsæt. Hvordan han gerne vil have, at jeg gør, og hvordan vores forhold skal være. Jeg kunne godt tænke mig, at [Medstifteren] kigger på det, fordi jeg ser det som psykisk vold. ”

Der klippes til optagelser af [Kvinde A], som mødes med [Medstifteren], der er medstifter af [Instituttet]:

”[Medstifteren]: Hej [Kvinde A].

[Kvinde A]: Hej [Medstifteren].

[Medstifteren]: Godt at se dig.

[Kvinde A]: Ja, i lige måde. Jeg har taget det her brev med fra ham, som jeg havde et forhold til, hvor han beskriver nogle krav til mig. [[Medstifteren] kigger på brevet].

[Medstifteren]: Okay, jeg læser lige lidt her. Jeg synes, at det er meget let at få øje på alvoren, når man ser det sort på hvidt.

[Kvinde A]: Ja.

[Medstifteren]: Når man hører ham skrive de befalinger, han faktisk kommer med.

[Kvinde A]: Så skriver han [[Kvinde A] læser op fra brevet]: ”Jeg vil have, at du prioriterer mig og os. Her mener jeg holde i hånd og ingen undskyldninger på grund af børn”.

[Medstifteren]: Når psykisk vold bliver strafbart. Fordi man kan jo godt tale om psykisk voldelige enkeltstående hændelser, men der er det ikke strafbart. Der hvor det bliver strafbart, det er jo ved gentagelsen. Og jeg synes netop, at det her brev dokumenterer gentagelse. Mønsteret ligger i alle de forskellige områder, han yder kontrol. Og han tager eksempler frem bagudrettet, og han tager eksempler frem fremadrettet, og eksempler lige nu og her. Altså jeg mener jo, at det her er et bevis på psykisk vold.

[Kvinde A]: [Læser op fra brevet]. ”Jeg gider ikke, at du trækker dig fysisk fra mig en eneste gang. Jeg gider ingen undskyldninger ud over sygdom. Jeg gider heller ikke, at du siger ting, du ikke vil, omkring sex”.

[Medstifteren]: Det slår mig virkelig også som ret grov psykisk vold, som jo faktisk nærmer sig seksuel vold.

[Kvinde A]: Jeg har det ikke godt med det, når jeg læser det her op, fordi tingene har været på hans præmisser.

[Medstifteren]: Så snakker han om noget økonomi her. At det er dit ansvar at finde en plan for, hvordan han skal kunne leve og bruge penge, fordi han har en dårlig økonomi, skriver han ikke også.

[Kvinde A]: Mhm.

[Medstifteren]: Og han vil ikke have, at du går på McDonald's og i biografen med pigerne. Så det der med at styre, hvad du skal gøre. Det er sådan næsten på alle parametre, at han vil kontrollere. Også fordi han har så mange eksempler på det igennem det her brev. Det er jo et fem siders langt brev. Fem eller seks siders langt brev, hvor han slår ned på sådan nogle kontrolpunkter. Så jeg synes i den grad, at det dokumenterer psykisk vold.

[Kvinde A]: Altså jeg tog jo det her med til politiet og anmeldte ham for psykisk vold. [Der klippes til et billede af [Klager] (sløret billede)]. ”

[Tidskode 14:14-15:24]

Der vises optagelser af [Kvinde B]:

”[Kvinde B], *speak voiceover*: Han styrede vores økonomi. Han havde ikke ret meget. Vi fik ret hurtigt fællesøkonomi. Selv om det var mig, der kom hjem med den største lønseddel, så var det mig, der fik 500 kroner i lommepenge. Men gjorde jeg noget forkert... Nogle gange kunne jeg snige mig til at købe en cola, så blev de taget væk igen. Og så kom straffen. Tavshed, indtil jeg sagde undskyld og lovede, at

jeg ikke ville gøre det mere. Han havde krav til hvem, jeg måtte snakke med. Jeg havde nogle venner, før jeg mødte ham. Nogle rigtig gode venner, som han krævede – det var mænd eller drengevenner eller hvad man kalder det – at jeg skulle stoppe med. Han kunne også blive sur over, at jeg var for blødsøden over for mine drenge. Jeg straffede dem ikke ordentligt. Min yngste dreng, fordi han kom til at smække en dør, så kom han til at sidde tre-fem timer på en stol og kigge ind i en væg. For det havde han sagt én gang. Ja. Ej, det er helt vildt. ”

[Tidskode 15:24-18:03]

Der vises optagelser af [Kvinde A] og hendes ældste datter [Barn B], som sidder ved [Kvinde A]s spisebord:

”[Kvinde A]: Jeg får at vide, at jeg ikke må være omkring mine børn. Jeg skal prioritere ham. For eksempel må jeg ikke holde min yngste datter i hånden. Hun må heller ikke sidde ved siden af mig. Og det påvirker også min ældste datter.

[Barn B]: Og det, synes jeg, var meget mærkeligt. Der var jo ikke nogen sammenhæng i det hele. Hvorfor.

[Kvinde A]: Og han holder øje med, at min datter ikke placerer sig ved siden af mig. Så når vi er ude og spise, skal hun altid placeres væk fra mig. Når han kommer fra arbejde, og hun sidder ved siden af mig, og vi har en hyggestund, allerede der bliver han rigtig vred, og så lægger han sig ind i soveværelset med en pude over hovedet. Fordi hun må ikke være i vejen.

[Barn B]: Så skulle jeg jo lige pludselig også give min nøgle. Og det var jo også en indikation på, at så skulle vi også ud igen. Vi måtte ikke være der. Vi blev jo også smidt hjem til min mormor. Der skulle vi også bo. Der måtte vi heller ikke være hjemme. Men han ødelagde jo også dig. Vi kunne ikke snakke med dig. I var jo meget. Bare jer.

[Kvinde A]: Hvordan er det at snakke om det?

[Barn B]: Det er hårdt, men det er også godt at komme ud med. Øhm. [[Barn B] begynder at græde]. Åh gud.

[Kvinde A]: Du må ikke blive ked af det. [[Kvinde A] krammer [Barn B]].

[Barn B]: Det er jo ikke så meget, jeg snakker om det.

[Kvinde A]: Det er jeg jo meget, meget ked af.

[Barn B]: Det var jo også hårdt det der med, at han isolerede dig og. Det var rigtig hårdt.

[Kvinde A]: Mine børn. De livsvilkår de har med sig. Jeg havde lovet dem, at vi skulle have et godt liv. Og at det så er en sagsbehandler, der kommer ind i vores liv, og så laver nye traumer. Og det har jeg godt nok kæmpet meget med. Ja, årh. [[Kvinde A] begynder at græde]”

[Tidskode 19:18-21:47]

Der vises optagelser af [Kvinde B]s sønner [Barn A] og [Barn C]:

”[Barn A]: Var du bange for ham?

[Barn C]: Ja, det var jeg godt nok. Det var hver dag, når man kom hjem fra skole, så var man bange for, at man havde gjort noget, han syntes, var slemt.

[Barn A]: Jeg kan i hvert fald huske. Jeg tror, at det var sidste fire år. Hver dag når man gik hjem – nogle gange gik jeg grædende hjem – fordi jeg var bange for, hvad jeg kom hjem til. Om jeg kom hjem til, at jeg skulle sidde på værelset over en eller anden ting. Jeg gik altid og spekulerede på det. Jeg kunne ikke rigtig sove til sidst på grund af, at jeg var bange for, hvad der ville ske.

[Der vises en animationsvideo, der viser det forløb, som [Barn A] i det følgende beskriver]

[Barn A]: På et tidspunkt indførte han et stregsystem. Vores navne stod på køleskabet, og hver gang vi gjorde en ting forkert, så fik vi en streg. Og alt efter hvad vi gjorde, så var det alt efter hvor mange streger. For eksempel hvis vi satte noget forkert i opvaskeren, så kunne det være en streg. Når der kom fem streger, så skulle vi være på værelset, indtil vi havde fået alle stregerne fjernet.

[Barn C]: Ja, hvor vi bare skulle sidde i vores seng enten og læse en bog eller kigge ud i luften.

[Barn A]: Hvis vi faldt i søvn, så fik vi en uge mere.

[Barn C]: Ja.

[Barn A]: Kan du huske dengang, vi blev taget i at tage over og besøge vores mormor og morfar?

[Barn C]: Ja.

[Barn A]: Hvad var det vi fik. En eller to måneder?

[Barn C]: Nej, det var på ubestemt tid.

[Barn A]: Nå ja, det var på ubestemt tid.

[Barn C]: Det var også meget ubehageligt, og så ikke at vide, hvornår det var færdigt.

[Barn A]: Og det fik vi bare for at besøge mormor og morfar. Og vi var jo kun små børn, der savnede vores mormor og morfar.

[Der klippes til interview med [Kvinde B]]

[Kvinde B]: [Græder]. Mine drenge havde ikke på nogen måde fortjent det, som de blev budt. Og det vil jeg altid være ked af.

[Der vises en sort baggrund med følgende tekst i hvid skrift: "I dag bor "Jesper" med en ny kæreste, der har to børn. "]

[Tidskode 22:29-23:39]

Der vises optagelser af [Kvinde A]:

– "[Kvinde A]: Det er et halvt år siden, jeg anmeldte ham for psykisk vold. Jeg har nu fået brev fra politiet. Og de vil ikke gå videre med anmeldelsen og vil ikke tiltale ham for psykisk vold. Jeg sidder her med mine papirer fra politiet, hvor de henlægger min sag. Og i den skriver de [[Kvinde A] læser op]: "Efter en samlet vurdering er det min opfattelse, at der i denne sag er tale om påstand mod påstand i forhold til, hvad der er foregået i jeres samliv. Det er efter min vurdering intet, herunder det af det fremlagte materiale, der støtter den ene forklaring frem for den anden". Det var meget svært at anmelde ham for psykisk vold. Og det ser ikke ud til, at de har gjort andet end at snakke med mig og ham. De har

ikke spurgt mig efter, om der var vidner. Jeg har tænkt mig at bede politiet komme og se sagen for at se, om det virkelig kan passe, at de ikke har efterforsket det. ”

[Tidskode 23:40-25:29]

Der vises optagelser af en kirke, og i baggrunden høres der kirkeklokker. Der klippes til [Kvinde B]s og [Klager]s bryllupsbillede, hvor der zoomes ind på [Klager]s mor [Moren]:

”[Moren]: Jeg er meget påvirket af, hvordan han har behandlet andre mennesker. Jeg er hans mor.

Journalisten: Hvorfor har du valgt at stå frem og fortælle din historie?

[Moren]: Det er simpelthen for mit barnebarn og kommende børn, der kommer derud. Han kan jo nå at gøre mange kede af det og fortræd.

[Der klippes til en sort baggrund med følgende tekst i hvid skrift: ”[Moren]s barnebarn er [Kvinde B] og ”Jespers” fælles barn. Lige nu har de en deleordning, hvor barnet er 11 dage hos ”Jesper” og 3 dage hos [Kvinde B]. ”]

[Moren]: Jeg har været dagplejer i rigtig mange år, og jeg har en del erfaring med, hvordan børn fungerer. Hans barndom har sådan set været fin, hvis du spørger os selvfølgelig. [Der klippes mellem billeder af [Moren] og [Klager] (sløret ansigt) fra [Klager]s barndom samt nyere billeder]. Han var et stille barn og måske også tilbageholdende nogle gange. Altså den person han er blevet. De piger, de ved det jo ikke. Han tager røven på dem rent ud, fordi de er sårbare. Og det er dem, han kan bruge. Det er skrækkeligt, at det er min søn, der har gjort det. [[Moren] græder]. Det hjælper jo ikke engang, at jeg siger undskyld. ”

[Tidskode 25:30-28:24]

Der vises optagelser af [Kvinde B], som er ved at gøre nogle snacks klar. Hun skal mødes med [Kvinde A] og [Klager]s ekskæreste, som i programmet omtales som ”Eva”. ”Eva” var kæreste med [Klager] i 2017 og 2018:

”[Kvinde B]: Vi har været sammen i otte år. Og jeg ved, at han har haft mange kærester efter mig. Det var ikke kun [Kvinde A].

[[Kvinde B] og [Kvinde A] mødes]

[Kvinde B]: Hej [Kvinde A]. Godt du kunne komme.

[[Kvinde B] og [Kvinde A] hilser på ”Eva”]

[Kvinde B]: Godt at møde dig.

”Eva”: Ja, og i lige måde.

[Kvinde B]: Jeg kan forstå, at vi har oplevet nogenlunde det samme.

”Eva”: Ja, han har to personligheder. Han er en meget charmerende mand. Stille og rolig. Kan være rigtig sød og god og rar. Men det skal være på hans præmisser det hele. Så man skal ikke træde ved siden af. Altså han var en tikkende bombe altid. Man vidste aldrig, hvornår han blev gal. Hvis man sagde noget,

han ikke var enig i, eller hvis man ikke så det i fjernsynet, han ville se, eller hvis man ikke lavede det at spise, han ville have, eller hvis vi ikke havde nok sex eller kys eller kram, så blev han altid rigtig vred.

[Kvinde A]: Noget af det, der har påvirket mig mest, det er hans stilling.

[Kvinde B]: Det er ikke bare, at han er socialrådgiver. Han er jo socialrådgiver i familieafdelingen.

[Der klippes til en sort baggrund med følgende tekst i hvid skrift: "Da de er kæresten, er "Jesper" med "Eva" til møde i nabokommunen. Han er med som hendes private bisidder. "]]

"Eva": Han var jo med mig til samtaler omkring mit barn. Og han sidder faktisk deroppe og er utrolig støttende og hjælpsom og forstående. Og jeg kan jo godt høre – fordi jeg har ham med – så bliver man hørt lidt mere. Men de ting vi sidder og snakker om, det er jo så også de ting, han bruger, når han bliver gal. Så jeg har jo blottet mig fuldstændig for ham.

[Kvinde B]: Og det bruger han.

"Eva": Og det er det han bruger, ja.

[Der klippes til optagelser af "Eva", der står og kigger ud af et vindue]

"Eva": Når han blev sur, så var jeg ikke egnet til at være mor. Og mit barn skulle ikke være hos mig, for mit barn var jeg i hvert fald ikke i stand til at tage vare om. Og han skulle nok sørge for, at mit barn blev fjernet.

[Der klippes til optagelser af [Kvinde B], [Kvinde A] og "Eva"]

"Eva": Jeg kan godt se, hvad han siger. En socialrådgiver mod en enlig mor med et barn med problemer. Hvem tror man på. Det er jo nok socialrådgiveren.

[Der klippes til optagelser af "Eva", der står og kigger ud af et vindue]

"Eva": Jeg havde jo slet ikke noget tillid til ham. Jeg var jo helt ærligt bange for ham.

[Der klippes til optagelser af [Kvinde B], [Kvinde A] og "Eva"]

[Kvinde A]: Han havde også travlt med at sige foran børnene, at jeg fejlede noget. Og det tænker jeg, at det har der været en mening med, for så kunne de se udadtil, at det var mig, der fejlede noget.

"Eva": Det er faktisk også det, jeg havde fået at vide i forhold til dig ["Eva" kigger på [Kvinde B]]

[Kvinde A]: Ja, det havde jeg også.

"Eva": At du var psykisk syg og ikke egnet som mor.

[Kvinde B]: Det er jo det, jeg har gået og troet, at der blev fortalt om mig. Og at du så siger det, det gør jo bare, at det ikke kun er en forestilling. At det ikke kun er oppe i mit hoved, det foregår. "

[Tidskode 28:25-30:42]

Der vises optagelser af [Kvinde A] ved [Politistationen], som mødes med [Professoren], der er professor ved Juridisk Institut på [Universitetet]. [Kvinde A] skal have [Professoren] med til et møde hos politiet. [Kvinde A] fortæller, at hun er nysgerrig på, om politiet har efterforsket noget, som hun ikke har haft kendskab til, og om de har gjort noget i sagen. [Professoren] forklarer blandt andet, at problemet

med bestemmelsen om psykisk vold er, at den er ekstremt svær og kompleks, og det er svært at løfte bevisbyrden.

Halvanden time senere fortæller [Kvinde A], at de gennemgik sagen, og at politiet ikke vil efterforske sagen. [Kvinde A] fortæller, at hun har tænkt sig at klage over politiet, da hun mener, at der er mange vidner, der kan bekræfte, at [Klager] er psykisk voldelig over for kæresten og børn.

[Tidskode 35:37-36:07]

Der vises optagelser af [Klager]s mor [Moren]:

”[Moren]: Det var en meget hård beslutning dengang, at jeg satte mig for at lave en indberetning. Det er jo ikke ligefrem det, man ønsker allermest at gøre mod sine børn. Men jeg følte, at der var et virkeligt behov for det.

[Der vises en sort baggrund med følgende tekst i hvid skrift: ”Det er [Kvinde B] og ”Jespers” fælles barn, som [Moren] lavede en underretning på.”]

Journalisten: Var du i tvivl?

[Moren]: Jeg var overhovedet ikke i tvivl om, at den skulle laves. Det skuffer mig, at de ikke gjorde noget.”

[Tidskode 36:37-37:38]

Der vises en sort baggrund med følgende tekst i hvid skrift: ”Kommunen understreger, at de har behandlet [Moren]s underretning efter reglerne. Da det er en personsag, har kommunen ikke yderligere kommentarer”. Der klippes herefter til optagelser af [Moren]:

”[Moren]: [Græder]. Alt det, han har gjort. Det mod mig, at det er rettet mod os. Men det, han gør mod andre. Og jeg har skulle lave den her underretning, og kommunen ikke har taget mig alvorligt. Den sidder virkelig. Jeg tror faktisk, at det er det hårdeste. At de ikke har villet høre på os. Jeg er sådan set ligeglad med det, han har gjort mod os. Det skal bare ikke gå ud over andre børn og mit barnebarn.”

[Tidskode 37:41-39:24]

Der vises optagelser af [Kvinde A] og [Kvinde B], som mødes hjemme hos [Kvinde A]. [Kvinde A] fortæller, at politiet har henlagt sagen mod [Klager]. [Kvinde A] fortæller videre, at politiets beslutning skuffer hende, og at hun sidder med meget skam og synes, at den stadigvæk bliver placeret på hende, for hvis [Klager] havde fået en dom, kunne hun i det mindste sige, at han har gjort noget forkert. Både [Kvinde B] og [Kvinde A] fortæller, at de ville ønske, at de kunne stoppe [Klager].

[Tidskode 39:25-39:51]

Udsendelsen afsluttes med en sort baggrund med følgende tekst i hvid skrift:

”Efter TV 2s henvendelse til politiet, blev efterforskningen genoptaget. Den er nu afsluttet, uden at der bliver rejst sigtelse. Politiets primære begrundelse er, at det er påstand mod påstand om, hvad der er foregået i ”Jespers” og [Kvinde A]s forhold. ”Jesper” er blevet forelagt kritikken af ham i programmet. Han

hverken genkender eller anerkender kritikken. ”Jesper” har over for politiet afvist at have skrevet brevet med krav til [Kvinde A]. ”

[Klager] klagede den 28. juli 2021 til TV 2, som den 19. august 2021 afviste klagen. [Klager]s klage over TV 2s afvisning er modtaget i Pressenævnet den 9. september 2021.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Korrekt information

[Klager] har anført, at TV 2s markedsføring af udsendelsen som en ”dokumentar” er angribelig og misvisende. De oplysninger, som udsendelsen bygger på, bestrides som faktisk korrekte.

TV 2 herved har bragt sig i en situation, hvor mediet i vid udstrækning må føre sandhedsbevis for påstanden om psykisk vold. Beviset herfor er ikke præsteret gennem subjektive udsagn fra ekskæresten og [Klager]s mor, hvis reelle hensigt med at udstille [Klager] i øvrigt på intet tidspunkt er undersøgt nærmere af TV2.

[Klager] har bemærket, at det ikke er ham, der skal dokumentere, at udsendelsen hviler på faktisk ukorrekte oplysninger, men derimod TV 2, der skal dokumentere det presseetiske forsvarlige i at præsentere den landsdækkende udskamning af ham.

Kildekritik

[Klager] har anført, at TV 2 ikke har efterlevet den skærpede pligt til kildekritisk vurdering, som følger af de vejledende regler for god presseskik. TV 2 har ikke dokumenteret at have foretaget en reel efterprøvelse af kildernes bevæggrunde.

[Klager] har henvist til, at det er ganske åbenbart, at de kilder, der medvirker i udsendelsen, er personer, hvis udsagn fremstår (og dokumenterbart er) farvet af personlig interesse og med skadevoldende hensigt. Netop derfor har [Klager]s advokat løbende og vedvarende anmodet TV 2 om at undersøge de farvede kilders reelle bevæggrund for at udlevere [Klager] på landsdækkende tv.

Kilderne er tidligere kæresten samt [Klager]s mor, der alle er drevet af et personligt had og med det fælles formål at udstille [Klager] som psykopat. Alene dette burde selvsagt give TV2 anledning til at undersøge, om ikke der lå helt andre hensyn og en bestemt dagsorden for dagen bag de beskyldninger om psykisk vold, som TV 2 har forsøgt at legitimere udsendelsens berettigelse med.

TV 2 har undladt at foretage en kildekritisk vurdering af hele det grundlag, hvorpå udsendelsen hviler, og har eksempelvis ikke undersøgt, om kilderne aktuelt er involveret i sager med [Klager] som modpart, og hvorvidt dette i givet fald kunne være motiverende for den offentlige ”lynchning” af ham.

[Klager] har bemærket, at de to pressenævnskendelser, som TV 2 har refereret til i svaret til Pressenævnet, på ingen måde er sammenlignelige med denne sag. En tv-udsendelse, der omhandler klager over

forholdene på en institution, eller om en Facebook-gruppe for utilfredse patienter, er ikke sammenlignelig med det voldsomme personangreb, som TV 2 har legitimeret via udsendelsen. Sagen her har en markant anderledes karakter, da den omhandler grove beskyldninger rettet mod én person, som via TV 2 udstilles på landsdækkende tv i et personangreb af hidtil uset karakter.

[Klager] har endvidere bemærket, at TV 2 kategoriserede og præsenterede udsendelsen som et ”dokumentarprogram”, hvilket i sig selv skærper pligten til iagttagelse af kildekritik, fordi betegnelsen ”dokumentar” skaber en forventning hos seerne om, at udsendelsen er en objektiv, sand og ikke-manipuleret gengivelse af virkeligheden.

Forelæggelse

[Klager] har anført, at TV 2s tilbud om deltagelse i forbindelse med forelæggelsen for ham ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at opfylde de krav, der både implicit og eksplicit følger af reglen om forelæggelse.

[Klager] har henvist til, at han var uden reel mulighed for at kommentere på de fremsatte beskyldninger, da han herved ville være tvunget til at afsløre personfølsomme oplysninger om de medvirkende.

[Klager] oplyst, at han meddelte TV 2, at han ikke ønskede at legitimere udsendelsen gennem sin deltagelse. [Klager] præciserede i den forbindelse over for TV 2, at hans svar på de krænkelse og beskyldninger, der fremsættes i udsendelsen, ville involvere oplysninger af meget personlig karakter, herunder oplysninger om de personer, der optræder i udsendelsen. Sådanne personfølsomme oplysninger ønskede [Klager] ikke at bringe til offentlighedens kendskab. TV 2 var bekendt med, at [Klager] lå i et retligt opgør med en af de tre ekskærester om samvær og forældremyndighed, og da sager af den karakter foregår for lukkede døre, var [Klager] uden mulighed for at kommentere på, hvad der efter hans opfattelse var bevæggrunden for de beskyldninger, som blev fremsat i udsendelsen, idet han herved ville compromittere og afsløre personfølsomme oplysninger om de personer, der var involveret heri.

TV 2s ræsonnement er tilsyneladende, at når [Klager] ikke har ønsket at medvirke i udsendelsen, har han ikke påvist, at de oplysninger, der bruges heri, er faktuel ukorrekte. TV 2s ræsonnement er ikke alene overraskende, men også betænkeligt for retssikkerheden. Dette er efter [Klager]s opfattelse en både besynderlig og samtidig betænkelig argumentation – ikke mindst set i lyset af den markant negative eksponering af [Klager]s person, som TV 2 legitimerede ved at transmittere udsendelsen.

[Klager] har bemærket, at TV 2 allerede inden valget om at bringe udsendelsen fuldt ud var klar over dette, og at TV 2 derfor positivt var bekendt med, at forelæggelsespligten var ren proforma, da [Klager] var uden reel mulighed for at svare herpå.

TV 2s argumentation har stedse været, at når blot pligten til forelæggelse er iagttaget, har mediet carte blanche til at sammensætte udsendelsen, som man ønsker. Denne tolkning er efter [Klager]s opfattelse ganske forfejlet, men ikke desto mindre er det reelt det indtryk, som udsendelsen efterlader.

Privatlivets fred

[Klager] har anført, at TV 2 har krænket hans ret til privatlivets fred, idet han ikke er tilstrækkeligt anonymiseret i udsendelsen.

[Klager] har henvist til, at han er let genkendelig, og at de medvirkendes navne alle er offentliggjort i forbindelse med udsendelsen. Den omstændighed, at [Klager] ikke optræder med navn i udsendelsen, er alene en pseudonymisering, da enhver med kendskab til de deltagende personer med lethed ville kunne identificere [Klager], som TV 2 valgte at blotlægge på landsdækkende tv og stemple som skyldig i psykisk vold.

[Klager] har endvidere anført, at udsendelsen ingen klar almen interesse har. TV 2 har fået udsendelsen produceret, fordi emnet sælger billetter. Udsendelsen og hele dets kildegrundlag hviler på beskyldninger fremsat af personer, som hver især var (og er) farvet af personlig interesse i at skade [Klager], og som forud for deltagelsen i udsendelsen har koordineret måden, hvorpå de bedst kunne ramme ham.

TV 2s henvisning til – som et forsøg på at legitimere udsendelsen som af stor samfundsmæssig interesse – at psykisk vold nu er strafbart efter straffelovens § 243, skal krydres med det faktum, at de medvirkende ekskærester forud for deltagelsen i udsendelsen havde politianmeldt [Klager] for psykisk vold, men fik anmeldelsen afvist. Et faktum, som TV 2 var bekendt med, men på trods heraf valgte at få udsendelsen produceret og herved – mod bedre vidende – understøttede den opfattelse hos seerne, at [Klager] udøvede psykisk vold mod de medvirkende, som han alle holdt fanget i et farligt forhold.

TV 2 har qua den måde, som mediet valgte at producere og præsentere udsendelsen på, set stort på den åbenlyse krænkelser af [Klager]s privatliv og personlige anseelse, som udsendelsen ville medføre.

[Klager] har oplyst, at det er et faktum, at [Klager]s navn (og person) blev offentligt eksponeret allerede forud for udsendelsen, i og med at TV 2 i ugerne op til denne foretog massiv markedsføring og foromtale på både TV 2s egen Facebook-side og på TV 2 PLAY. Foromtalen blev brugt af især [Klager]s mor, som på diverse sociale medier reklamerede for den kommende udsendelse og i sin omtale heraf nævnte [Klager]s navn, arbejdsplads, datter m.m. Efter offentliggørelsen af udsendelsen fortsatte [Klager]s mor markedsføringen ved blandt andet på Facebook at lægge lange opslag med:

”Se fanget i et farligt forhold, del 2. Der er min søn med, som er psykopaten fra [Kommunen]” [...]

[Klager] er i risiko for at miste sit arbejde på grund af udsendelsen. Reaktionerne efter udsendelsen i form af demonstration foran [Klager]s arbejdsplads med krav om fyring, massiv offentlig eksponering på især Facebook af hans navn og billede, kontakt til hans arbejde, opfordring til at folk klager over ham m.v., er blot nogle af de reaktioner rettet mod [Klager]s person, som udsendelsen har affødt.

Udsendelsen har også medført betydelige skadevirkninger for [Klager]s 12-årige datter [Barn D], som har oplevet sin far blive sat i offentlig gabestok. TV 2 har tydeligt ignoreret de tanker og følelser, som en 12-årig datter sidder tilbage med, efter at en landsdækkende tv-station har udskammet hendes far. [Barn D] er blevet udspurgt og konfronteret i skolen af klassekammerater og venner og er blevet udstødt.

Persongruppen bag de optrædende i udsendelsen oprettede således – med baggrund i denne – en underskriftsindsamling med det formål, dels at få [Klager] fjernet fra sin stilling, dels at få [Barn D] fjernet fra ham. Der er endvidere afholdt demonstration foran [Klager]s arbejdsplads, hvor deltagerne brugte megafon(er) og medbragte bannere med krav om kommunens fyring af [Klager] som socialrådgiver.

Med den massive hetz, som TV 2s udsendelse affødte, fulgte eksempelvis beskyldninger mod [Klager] om vanrøgt af kvinder og deres børn, og det store opmærksomhedsfelt i chikanen blev til:

”[Klager] er socialrådgiver og skal passe på børnene, og så er han psykopat – få ham fyret.”

TV 2 har et betydeligt medansvar for sådanne helt påregnelige følger af udsendelsen, som mediet imidlertid valgte at se stort på og i stedet prioriterede høje seertal med betydelig omtale i form af folkelig forargelse og fordømmelse til følge.

[Klager] har bemærket, at Pressenævnet i den sammenhæng bør notere som en skærpende omstændighed, at TV 2 valgte at ignorere de kritikpunkter, som hans advokat forud for udsendelsen på landsdækkende tv havde gjort opmærksom på, og som var i strid med de retningslinjer for god presseskik, som TV 2 er underlagt.

Sammenfattende har TV 2 vejet ønsket om høje seertal over hensynet til respekt for privatlivets fred, og har dermed set stort på de fatale følger, som udsendelsen ville få for [Klager] og hans familie.

Kommentarer på Facebook

[Klager] har anført, at TV 2 bærer et medansvar for at have skabt et brugergenereret forum på TV 2s Facebook-sider for kommentarer og reaktioner, hvis indhold uden undtagelse alle havde karakter af voldsomme angreb mod [Klager]s person, og som – blandt meget andet – yderligere førte til oprettelsen af Facebook-gruppen med det erklærede formål at få [Klager] fyret fra sit job som socialrådgiver i [Kommunen].

Identifikationen af [Klager] og de ganske voldsomme reaktioner mod hans person burde TV 2 have indset som påregnelige og forventelige, og mængden samt karakteren af reaktionerne på TV 2s Facebook-sider illustrerer en sjældent set hadsk og truende tone i kommentarsporet.

[Klager] har henvist til et uddrag af reaktionerne på udsendelsen fra TV 2s Facebook-side samt TV 2s (egen) side. Dette, ikke blot for at illustrere de skadevirkninger, som dokumentaren affødte, men tillige for at påpege, at TV 2s erklærede formål med udsendelsen (at der bliver skabt en større bevidsthed og dialog om problemet), reelt var et ganske andet og udelukkende motiveret af jagten på omtale og høje seertal.

2.2 TV 2s synspunkter

Korrekt information

TV 2 har bemærket, at [Klager] ikke har givet et eneste konkret eksempel på, hvilke faktuelle oplysninger, han mener er urigtige. TV 2 har derfor lagt til grund, at [Klager] ikke bestrider, at der i det væsentligste er givet faktuelte korrekte oplysninger i udsendelsen.

TV 2 har anført, at der ikke findes en fast definition af dokumentarprogrammer, men i modsætning til fiktionsprogrammer, er dokumentarprogrammer kendetegnende ved, at de handler om virkeligheden set ud fra en bestemt vinkel eller holdning. Det er i øvrigt sædvanligt, at en dokumentar tager udgangspunkt

i nogle personlige beretninger. En dokumentar er et journalistisk produkt, mens fiktion er et kunstnerisk produkt.

Alle TV 2s journalistiske produkter, hvad enten der er tale om nyhedsindslag, reportager eller dokumentarprogrammer, er underlagt de samme presseetiske regler, og det er således misvisende, når [Klager] taler om de presseetiske regler er 'skærpede', når der er tale om et dokumentarprogram.

TV 2 har sammenfattende afvist, at TV 2 har en entydig definition af genren "dokumentar", ligesom det heller ikke ligger inden for Pressenævnets kompetence at definere genren "dokumentar". Det er helt sædvanligt, at journalistiske produkter, såsom artikler, radio- og tv-indslag består af både fakta, meningsudvekslinger og vurderinger.

Kildekritik

TV 2 har indledningsvis bemærket, at programserien "*Fanget i et farligt forhold*" er produceret for TV 2 af produktionsselskabet Bermuda ApS, der har fået forelagt klagen til udtalelse.

TV 2 har anført, at det klart fremgår i udsendelsen, at kvinderne, der optræder som primære kilder, tidligere har været i et forhold med [Klager], og at de beretter om deres subjektive vurderinger af ham, der i udsendelsen går under navnet "Jesper". Blandt de øvrige kilder, som TV 2 har valgt at medtage i udsendelsen, er nogle af de primære kilders børn fra tidligere forhold, de primære kilders veninder samt [Klager]s mor.

Det fremgår klart for seerne, hvad deres relationer er til henholdsvis de primære kilder og til [Klager]. Seerne har således haft tilstrækkelig mulighed for at forholde sig til, at kilderne kan have deres egen interesse i sagen. Uanset, hvad deres subjektive motiver måtte være, så vil de journalistiske forholdsregler være de samme, at "kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt".

TV 2 var bekendt med, at der ud over den i udsendelsen nævnte politianmeldelse, verserede andre sager mellem kilderne og [Klager], herunder en samværssag. I den forbindelse har TV 2 korrigeret [Klager]s fremstilling af forholdene om de medvirkende ekskæresters politianmeldelse af ham. I udsendelsen fremgår det korrekte forløb – at én af de medvirkende har anmeldt [Klager] for psykisk vold, at politiet i første omgang valgte at henlægge sagen, men at politiet på baggrund af henvendelse fra TV 2 genoptog sagen og afhørte vidner, samt at [Klager] ikke er sigtet.

Efterprøvelsen er sket med de journalistiske metoder, der har været mulige at benytte i denne sag, hvilket betyder, at TV 2 for alle oplysninger, der kan forekomme krænkende, har:

A. Undersøgt hvorvidt der findes dokumentation på skrift, der understøtter medvirkendes udsagn, der opfattes som krænkende.

B. Talt med kilder, der har kunne be- eller afkræfte de medvirkendes udsagn, fordi de har været vidne til den konkrete eller generelle oplevelse, som den medvirkende beretter om i udsendelsen.

C. Talt med kilder, der ikke på første hånd har bevidnet de konkrete oplevelser, men har fået disse begivenheder omtalt fra den medvirkende selv eller andre kilder i forlængelse af, at de har fundet sted.

D. Foretaget vurderinger af, om både det samlede billede og de konkrete begivenheder, som de enkelte medvirkende beretter om, forekommer enslydende og konsistente kilderne imellem. Denne vurdering er sket ved at sammenholde beretningerne fra både medvirkende selv og fra flere andre kvinder, der har været kærester eller tilsvarende relation med [Klager].

Dette arbejde har samtidig fungeret som grundlag for en overordnet vurdering af både de medvirkendes og [Klager]s generelle troværdighed. Her har det været afgørende for TV 2, at de på intet tidspunkt har oplevet, at oplysninger, medvirkende har givet TV 2, har kunne konstateres forkerte. Det gælder både de oplysninger, der er medtaget i udsendelsen, og de, der ikke er medtaget i udsendelsen. Omvendt styrker det ikke [Klager]s troværdighed, at han afviser alle udsagn fra de medvirkende og angiver, at han hverken genkender eller anerkender kritikken, som er forelagt for hver enkelt af de mange kritikpunkter – og altså også de oplysninger, der gennem dokumentationens karakter må vurderes som utvivlsomt korrekte.

Kilderens oplysninger er således blevet efterprøvet, så langt som det har været muligt, og der har naturligvis været stillet kritiske spørgsmål til kilderne, hvoraf nogle af disse fremgår direkte af udsendelsen. TV 2 har bestridt, at TV 2 ukritisk viderebringer beskyldninger fra tre ekskærester.

TV 2 har henvist til Pressenævnet kendelse i sag nr. 2010-6-1035, hvor en institutionsleder klagede over, at:

”Danmarks Radio har ikke forholdt sig kritisk overfor sine kilder eller [Person E] (journalist på Danmarks Radio), vel vidende, at de tidligere ansatte har haft et ønske om at få lukket [Den klagende institution]. ”

Her skrev Pressenævnet om punkt A. 2:

”Nævnet finder imidlertid ikke grundlag for at kritisere, at [Person D] som forælder til et barn, der er blevet hjemtaget fra [Den klagende institution], blev interviewet i indslaget for at fortælle om de oplevelser, hun har haft, og om den opfattelse, hun har af forholdene på [Den klagende institution]. [Person A] har – som anført – haft mulighed for at komme til orde i udsendelsen, men har ikke gjort brug af denne mulighed. ”

TV 2 har endvidere henvist til Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00853 (Foreningen Far) omtalt i Medieansvarsloven med kommentarer fra 2017, side 288, og Pressenævnets kendelse i sag nr. 2020-80-0575 (Facebookgruppe for utilfredse patienter), hvoraf det fremgår, at Pressenævnet lægger vægt på, at seerne har haft mulighed for at forholde sig kritisk til kilderne, idet deres interesse i sagerne har været lagt åbent frem.

Forelæggelse

TV 2 har anført, at der er sket en grundig forelæggelse, og at der er givet [Klager] rimelig tid til at svare.

TV 2 kan ikke anerkende, at [Klager] har været uden reel mulighed for at svare på kritikken. [Klager] har hævdet, at han ville skulle komme med personfølsomme oplysninger, men selv i det omfang, han ikke kunne anonymisere sådanne oplysninger, så ville det have kunnet gøres lovligt, og uden at redaktionen ville behandle disse til andet end journalistisk øjemed.

[Klager] har på intet tidspunkt fremsat konkrete modpåstande eller fremkommet med udsagn, der modsiges det, de medvirkende har sagt. [Klager] er i øvrigt ikke kommet med oplysninger, der har givet anledning til at stille spørgsmålstejn ved de medvirkendes udsagn eller motiv.

Da [Klager] ikke ønskede at kommentere på de oplevelser, som de medvirkende kvinder har beskrevet, har TV 2 loyalt citeret [Klager]s generelle kommentar, at han ”hverken genkender eller anerkender kritikken”.

TV 2 har bemærket, at punkt A. 3 er underordnet i forhold til punkt A. 1 om korrekte meddelelser, hvor [Klager] som nævnt ikke har påvist, at der skulle være bragt ukorrekte faktuelle oplysninger. Punkt A. 3 angiver – for at sikre, at der gives korrekte oplysninger – at en efterprøvelse af oplysninger, der kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, først og fremmest skal ske ved forelæggelse for den pågældende.

Privatlivets fred

TV 2 har anført, at programserien ”*Fanget i et farligt forhold*” om fysisk og psykisk vold i parforhold, har en stor samfundsmæssig interesse. Samtidig med programserien kunne TV 2 oplyse, at nye tal viser, at næsten 300.000 nulevende kvinder har – eller har på et tidspunkt haft – en kæreste, hvor de har oplevet psykisk eller fysisk vold.

Vold i hjemmet er tabuiseret og ikke mindst den psykiske vold kan være svær at anmelde, endsize bevise. De tre programmer i programserien sætter fokus på, hvordan man kan havne i et usundt forhold, hvordan volden kan eskalere, hvordan det kan være svært at komme ud af det igen, og hvor store konsekvenser volden har for den enkelte og de pårørende.

Den påklagede udsendelse handler om de oplevelser, som især [Kvinde B] og [Kvinde A] har haft i deres respektive forhold, og hvordan de og deres børn har været – og stadig er – påvirket heraf. TV 2 og producenten har ikke haft noget ønske om at udstille nogen af de omtalte mænd i serien og har derfor valgt at sløre mændenes identitet, således at det udelukkende er de, der i forvejen kender mændene, og som har et nært kendskab til de medvirkendes relationer til mændene, der ville kunne vide, hvem der er tale om.

TV 2 har vægtet det, at kvinderne kan bruge deres ytringsfrihed til at fortælle deres historier og dermed bidrage til en forståelse af, hvorfor man har valgt at kriminalisere psykisk vold i familiære relationer, højere end hensynet til [Klager]s interesse i ikke at få fremdraget kvindernes beskyldninger. Dette særligt henset til, at han samtidig er fremstillet anonymiseret, og når det samtidig er gjort klart for seerne, at udsendelsen er kvindernes fortælling, mens [Klager] har en anden udlægning. Der er endvidere lagt vægt på, at det alene er en bestemt type af adfærd, som kvinderne fortæller om, og ikke personfølsomme oplysninger i øvrigt.

Udover at [Klager] er sløret på de billeder, kvinderne viser frem i udsendelsen, valgte TV 2 at klippe eller bippe [Klager]s – i øvrigt ret almindelige – fornavn ud, når det har været nævnt af de medvirkende i udsendelsen. Det er derfor TV 2s opfattelse, at [Klager] ikke ud fra udsendelsen vil kunne genkendes i en bredere kreds.

TV 2 har henvist til, at sløringen i udsendelsen er i overensstemmelse med god presseskik og anerkendt i praksis, senest i sag nr. 2021-80-0611, hvori Pressenævnet anfører:

”TV 2 har foretaget en tilstrækkelig anonymisering af hende på de viste, skjulte optagelser. Ved, som anført ovenfor, at have sløret [Klager]s ansigt og stemme, fremstår hun ikke identificerbar for en bredere kreds, medmindre man på forhånd har kendskab til medarbejderne på det omtalte plejecenter. Det kan ikke føre til et andet resultat, at [Klager] efter det oplyste har modtaget chikanerende beskeder som følge af sin medvirken i udsendelsen, selv om nævnet har forståelse for, at denne oplevelse kan være krænkende. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2 for den foretagne sløring af [Klager]. ”

Det samme gælder for foromtalen af udsendelsen, hvor der har været foretaget samme anonymisering, og hvor TV 2 på ingen af sine platforme har offentliggjort flere oplysninger, end hvad der fremgår af udsendelsen.

Spørgsmålet om, hvorvidt TV 2 eller nogen hos TV 2 skulle have et medansvar for tredjemands påståede krænkelse på gaden i Nordjylland eller på andre medier, henhører under domstolens kompetence og må fremsættes i forbindelse med en eventuel straffe- eller erstatningssag.

TV 2 og producenten har været opmærksomme på den datter, som [Klager] og den medvirkende, [Kvinde B], er forældre til. En opmærksomhed, der også gælder andre børn, der har været involveret i [Klager]s øvrige parforhold. Netop det hensyn har betydet, at der er en række informationer og historier, der ikke indgår i udsendelsen. Datteren nævnes ikke ved navn og er sløret på de billeder, hvor hun er med på. Hensynet til børnene har også haft betydning for, at TV 2 har valgt at gå så langt i anonymiseringen af [Klager], som tilfældet er.

Kommentarer på Facebook

TV 2 kan ikke gøres ansvarlig for, hvad andre har slået op eller har liggende på deres private Facebook-sider, og kan som udgangspunkt heller ikke gøres ansvarlig for brugergeneret indhold på TV 2s egne sider.

Det selvsamme gælder naturligvis den nævnte demonstration, som TV 2 ikke har haft noget med at gøre. [Klager] må for så vidt angår disse forhold, der ligger uden for medieansvarsloven, rette henvendelse til de rette personer.

TV 2 har ikke offentliggjort flere oplysninger på sine Facebook-sider, end hvad der fremgår af udsendelsen.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Anne Louise Bormann, Anja Lundberg Andersen, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at det er nævnets opfattelse, at debatsider, hvor udefrakommende kan skrive uredigerede debatindlæg/kommentarer, ikke er omfattet af medieansvarsloven, idet der ikke er tale om en redigeret envejskommunikation.

Klagen realitetsbehandles herefter alene for så vidt angår omtalen bragt på TV 2 PLAY og TV 2s hovedkanal.

Pressenævnet bemærker videre, at det er nævnets opfattelse, at der gælder et almindeligt princip om, at redaktøren som udgangspunkt er berettiget til at redigere mediet og beslutte, hvad man vil bringe i avisen.

TV 2s definition og genrevalg af TV 2s journalistiske produkter er et forhold, som er omfattet af redaktørens redigeringsret.

Klagepunktet afvises herefter som åbenbart grundløs, jf. medieansvarslovens § 43, stk. 2, nr. 1.

God presseskik

Kildekritik og forelæggelse

[Klager] har klaget over, at TV 2 ikke har efterlevet den skærpede pligt til kildekritisk vurdering, idet TV 2 ikke har dokumenteret at have foretaget en reel efterprøvelse af kildernes bevæggrunde.

[Klager] har desuden klaget over, at TV 2s tilbud om deltagelse i forbindelse med forelæggelsen for ham ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at opfylde de krav, der både implicit og eksplicit følger af reglen om forelæggelse.

[Klager] har henvist til, at han var uden reel mulighed for at kommentere på de fremsatte beskyldninger, da han herved ville være tvunget til at afsløre personfølsomme oplysninger om de medvirkende.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

Det følger videre af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A. 3.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager] i udsendelsen er omtalt som ”Jesper”.

Udsendelsen omhandler tre kvinders – [Kvinde B], [Kvinde A] og ”Eva” – individuelle oplevelser af at have levet i et psykisk voldeligt parforhold med [Klager]. I udsendelsen medvirker også blandt andet [Klager]s mor [Moren], som har foretaget en underretning til de sociale myndigheder vedrørende [Klager]s fællesbarn med en af kvinderne.

I forhold til TV 2s kildevalg bemærker Pressenævnet, at kilderne har udtalt sig kritisk om deres forhold til [Klager], herunder om hans adfærd over for dem. Nævnet finder, at dette gav TV 2 anledning til at være særligt opmærksom på at kontrollere grundlaget og rigtigheden af kildernes oplysninger, da kilderne kunne være farvet af personlig interesse og skadevoldende hensigt.

Pressenævnet finder imidlertid, at TV 2 har gjort det klart for seerne, at der er tale om henholdsvis tidligere partnere til [Klager] samt hans mor, at kilderne er kritiske over for [Klager], og at kildernes udtalelser derved kan være farvet af personlig interesse. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 ikke har udvist den fornødne kildekritik.

Nævnet finder dog samtidig, at oplysningen om, at [Klager] udøvede psykisk vold over for sine tidligere partnere, kan være skadelig, krænkende eller virke agtelsesforringende for ham. Oplysningen burde derfor forelægges [Klager] forud for offentliggørelsen.

Som sagen er oplyst for Pressenævnet, lægger nævnet til grund, at TV 2 og [Klager] ved advokat Søren Vestergaard Hansen var i dialog forud for, at den påklagede udsendelse blev bragt. [Klager] fik forelagt den omtalte kritik og oplyste i den forbindelse generelt TV 2, at han hverken genkendte eller anerkendte kritikken af ham. [Klager] har – som anført – haft mulighed for at komme til orde i udsendelsen, men har ikke, som det fremgår af udsendelsen, gjort brug af denne mulighed. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at udtale kritik af TV 2s forelæggelse.

Privatlivets fred

[Klager] har klaget over, at TV 2 har krænkede hans ret til privatlivets fred, idet han ikke er tilstrækkeligt anonymiseret i udsendelsen, og at udsendelsen ingen klar almen interesse har.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænge privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet finder, at omtale af psykisk vold i nære relationer har klar almen interesse.

I udsendelsen optræder [Klager] på en række billeder, hvor hans ansigt ses sløret. [Klager] omtales som ”Jesper”, og hans navn er enten klippet ud eller bippet over, når det har været nævnt af de medvirkende i udsendelsen. Det oplyses i udsendelsen, at [Klager] arbejder som socialrådgiver i en kommune.

[Klager] udsættes i udsendelsen for grove beskyldninger af sin mor samt af de medvirkende kvinder, som efter det oplyste uafhængigt af hinanden har fortalt om deres individuelle oplevelser af at have levet i et psykisk voldeligt parforhold med [Klager]. Da beskyldningerne i udsendelsen om [Klager]s private forhold kan være krænkende, finder nævnet, at det har påhvilet TV 2 at anonymisere ham i udsendelsen.

Pressenævnet finder efter en samlet vurdering, at TV 2 har foretaget en tilstrækkelig anonymisering af [Klager] på de viste optagelser. Ved, som anført ovenfor, at have sløret [Klager]s ansigt og navn, fremstår han således ikke identificerbar for en bredere kreds, medmindre man på forhånd har kendskab til ham. Selv om [Klager]s mor og de medvirkende navngivne kvinder kan have gjort det muligt for personer uden kendskab til de omtalte forhold at sætte [Klager] i forbindelse med historien, finder nævnet, at det var berettiget at bringe omtalen af deres oplevelser som sket. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2 for den foretagne sløring af [Klager].

Afgjort den 18. januar 2022